

[Erlendsson.]

Mit parti vil se velvilligt på disse to forslag ved udvalgsbehandlingen.

Kirsten Sparre Andersen (V):

De to lovforslag, som socialministeren her har fremsat, nr. 136 og nr. 135, har et dobbelt formål. Dels tager de sigte på en forenkling af administrationen i forbindelse med en decentralisering af godkendelsesproceduren ved opførelse af plejehjem og daghjem, dels må de ses som et led i bestræbelserne på at begrænse statens udgifter.

Lovforslag nr. 136 skal give socialministeren mulighed for at fastsætte et maksimumsbeløb for størrelsen af de udgifter, som staten vil refundere i forbindelse med driften af plejehjem og dagcentre. Et udvalg under socialministeriet har henstillet, at man i forbindelse med forenklinger og ændringer i standarder og normer for godkendelse af plejehjem og daginstitutioner fastsætter maksimumsbeløb for statens tilskud. Det maksimum, som socialministeren i lovforslagets bemærkninger nævner som det sandsynlige for anmeldelse af refusion, vil give mulighed for en mindre besparelse for staten, uden at der vil blive tale om, at de forskellige hjem behøver at spænde livremmen nævneværdigt ind. For øvrigt kan de kommuner, der ønsker det, stadig godkende højere udgifter ved driften af de i lovforslagene omtalte hjem, men grænserne for refusionsbeløbene størrelse vil sandsynligvis gøre kommunerne mere omkostningsbevidste og virke dæmpende på udgifternes vækst.

De samme overvejelser om en forenkling og en besparelse gør sig gældende i lovforslag nr. 135. Der er tale om en maksimering af statens refusion af udgifterne ved drift og anlæg af børnehaver, vuggestuer og fritidshjem. Lovforslaget er udformet, således at forældrene ved indførelse af maksimumstilskud ikke vil komme til at bære en større del af udgifterne, end tilfældet er ved den gældende lov. I det fremsatte lovforslag er der desuden sket den ændring i forhold til gældende lov, at udgifterne til lægetilsyn og til tandpleje sløjfes. At udgifterne til lægetilsyn sløjfes, er rimeligt, da alle børn i forvejen har mulighed for en forebyggende helbredsundersøgelse. Mere problematisk er af-

skaffelsen af den regelmæssige tandpleje, men da jeg er blevet informeret om, at man i socialministeriet er temmelig langt fremme med nogle overvejelser i retning af at lade den frivillige tandplejeordning, som unge kan tilslutte sig, udvide, så den også dækker børn fra 3 års alderen, mener jeg, at det er en rimelig ordning. En sådan ordning har jo den store fordel, at den vil dække alle børn.

I forbindelse med, at det er hensigten i fremtiden at lade forældrene overtage mere af ansvaret for, at deres børn bliver lægeundersøgt og engang i fremtiden også får tandpleje, vil jeg gerne gøre mig til talsmand for, at der bliver indført en slags klippekort for såvel forebyggende lægeundersøgelser som forebyggende tandpleje. En sådan ordning har læge Signe Engbæk gjort sig til talsmand for i Ugeskrift for Læger, nr. 39, 1973. Den vil efter min mening være pædagogisk rigtig, idet den vil lægge et mildt pres på forældrene.

Fra venstre vil vi positivt gå ind i et udvalgsarbejde, hvor flere af de ting, der har været nævnt af de foregående ordførere, jo givet vil komme til behandling.

Gunner Baunsgaard (RV):

Da mit partis ordfører, fru Grethe Philip, ikke kan være til stede, skal jeg komme med et par bemærkninger om det radikale venstres stilling til de to lovforslag, vi her behandler.

For så vidt har det radikale venstre allerede i forbindelse med vedtagelse af finansloven givet udtryk for partiets positive holdning. Jeg skal blot tilføje, at vi principielt finder det rigtigt, at de mange regler, vi hidtil har haft om standarder og normer for børne- og daginstitutioner og plejehjem, forenkles, sådan at der gives kommunerne større indflydelse. Men vi finder det også rimeligt i en tid, hvor behovet for økonomisering med det offentliges midler er stærkt påkrævet, at fastsætte visse maksimumsgrænser for statens tilskud til disse institutioner. I første omgang vil det betyde en besparelse på statens budget, men det vil ganske sikkert også føre til, at kommunerne bliver mere interesserede i at handle så økonomisk som muligt. Skulle de nye regler yderligere bidrage til, at kommunerne søgte omlægninger bort fra de overordentlig dyre